

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Hubáčkové ve věci žalobkyně **Marty K.**, narozené xxx, bytem xxx, xxx, zastoupené Janem B., obecným zmocněncem, bytem xxx, xxx, proti žalované **Cestovní kanceláři Thomas Cook s.r.o.**, se sídlem Praha 7, U Průhonu 1588/11a, IČ: 25773283, zastoupené Mgr. Jindřichem Králem, advokátem se sídlem v Praze 1, Husova 5, **o zaplacení částky 88.068 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobkyně i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 20. června 2016, č. j. 5 C 151/2014 - 159

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích I., III zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací k tomuto soudu k dalšímu řízení, jinak se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně výrokem I. uložil žalované povinnost platit žalobkyni 20.000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, výrokem II. žalobu ohledně částky 68.000 Kč zamítl a výrokem III. nepřiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně uzavřela s žalovanou cestovní smlouvu o poskytnutí dovolené od 21. 6. 2013 do 5. 7. 2013 v Řecku. Cena zájezdu činila 73.856 Kč pro čtyři dospělé osoby a žalobkyně v souvislosti s průběhem zájezdu požadovala slevu z ceny zájezdu 20.068 Kč za situace, kdy jí byla žalovanou poskytnuta sleva 8.000 Kč a náhradu újmy za narušení dovolené ve výši 68.000 Kč.

Soud vyšel ze zjištění, že žalobkyně spatřovala vady zájezdu v tom, že v ubytovacím zařízení byla jednotvárná nepoživatelná strava, špinavý bazén, hluk v nočních hodinách, nedostatečná práce delegáta zájezdu, stropní svítidlo na pokoji, které svítilo po celý den bez možnosti zhasnutí, chybějící přístup k pitné vodě v jídelně hotelu, diskriminace českých občanů v hotelu, kamenitá pláž bez možnosti volného místa pro lehátko.

Soud I. stupně dospěl k závěru, že lze vyhovět žalobnímu požadavku z titulu slevy z ceny zájezdu. Její výši stanovil úvahou dle § 136 o. s. ř. a odhadl slevy z ceny zájezdu do výše 40 %. Za zásadní vady považoval nedostatky ve stravování, kvalitu pláže a nedostatečnou práci delegátky zájezdu, když ostatní vady vyplynuly spíše ze subjektivních pocitů žalobkyně. Původní žalovaná částka z titulu slevy ceny zájezdu činila 28.840 Kč, přičemž žalovaná poskytla žalobkyni 8.000 Kč, takže celková přiznaná výše činila 20.068 Kč (zde soud však omylem v písemném odůvodnění rozhodnutí uvedl částku 20.000 Kč, zatímco v protokolu o jednání je ve výroku rozsudku uvedena částka 20.068 Kč).

K otázce újmy za narušení dovolené žalobkyně nenabídla žádné důkazy, jimiž by prokázala, že jí tato újma vznikla v tom smyslu, že by byl zájezd zmařen či podstatně zkrácen, kromě toho by tento požadavek musela uplatnit každá z osob, která se na základě cestovní smlouvy zájezdu účastnila. Nebylo prokázáno, že by ke zmaření či zkrácení zájezdu došlo, a proto byl tento nárok zamítnut jako nedůvodný. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 150 o. s. ř. i s ohledem na věk, zdravotní stav a finanční poměry žalobkyně, která pobírá starobní důchod a spor byl částečně smírnou cestou vyřešen dílčím plněním ze strany žalované.

Proti zamítavému výroku podala žalobkyně včas odvolání, v němž znovu zopakovala svá dosavadní tvrzení o vadách zájezdu, které učinila již součástí žaloby. Nesouhlasila s tím, že obvodní soud uznal pouze některé z vad, které tvrdila. Nesouhlasila ani s tím, že jí nebyl uznán nárok z titulu újmy za narušení dovolené, když takový požadavek je nutno vykládat tak, že umožňuje spotřebitelům právo na náhradu nehmotné újmy vyplývající z nesplnění nebo nesprávného plnění služeb zájezdu. Žalobkyně splnila veškeré povinnosti ve vztahu k žalované, uhradila plnou cenu zájezdu a očekávala proto řádné plnění služeb, jež si objednala a toto její očekávání zůstalo nenaplněno.

Proti vyhovujícímu výroku a výroku o nákladech řízení podala rovněž žalovaná včasné odvolání. Poukázala na to, že v průběhu zájezdu reklamovala žalobkyně a její tři spolucestující u delegátky zájezdu kvalitu stravy, hluk v hotelu, vybavení hotelu a požadovala změnu ubytování či návrat do České republiky. Následně svůj postoj změnila. Žalovaná se rozhodla poskytnout žalobkyni a jejím třem spolucestujícím kompenzaci ve výši 8.000 Kč navzdory svému názoru, že žádné pochybení z její strany nebylo zjištěno. Soud I. stupně vyšel z toho, že v příslušné destinaci v Řecku byla nekvalitní pláž, delegát neplnil své povinnosti a stravování nebylo poskytováno řádně. Tyto vady však nebyly jednoznačně prokázány. Žalovaná nesouhlasila ani se závěrem o aplikaci ustanovení § 150 o. s. ř., pro což nebyly dány zákonné důvody a zdůraznila nepoctivé jednání žalobkyně v průběhu sporu. Žalovaná vyplatila žalobkyni kompenzaci v rozsahu 8.000 Kč jako konečné vyřešení sporu, nicméně žalobkyně následně vytvářela tlak na žalovanou, a požadovala další finanční částky, řízení trvalo prakticky 2 roky a neodpovídá zákonu, aby tyto náklady šly na vrub převážně úspěšné žalované. Navrhla, aby v odvolacím řízení

byl napadený rozsudek ve výroku I. změněn a žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta a žalované přiznány náklady řízení.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně z podnětu odvolání podaného oběma stranami sporu v celém rozsahu dle § 212, § 212a odst. 6 o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně ve vztahu k výroku II. rozsudku není důvodné a ve vztahu k napadenému výroku I. zaujal právní názor, že nejsou dány podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu napadeného rozsudku.

Nejprve je nutno zmínit formální pochybení soudu, když písemné odůvodnění rozhodnutí je v rozporu s protokolem o jednání ze dne 20. 6. 2016, kde byl vyhlášen rozsudek a výrokem I. soud vyhlásil rozhodnutí, jímž uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 2.068 Kč a oproti tomu je v písemném odůvodnění rozhodnutí uvedena částka 20.000 Kč. Obvodní soud se tedy nevypořádal s celou uplatněnou žalovanou částkou.

Současně s tím je třeba přisvědčit názoru žalované, že žalobkyně dostatečně netvrdila a důkazy neprokázala, jaké konkrétní vady zájezdu se měly vyskytnout. Její žalobní tvrzení doplněné podáními ze 14. 8. 2014, 22. 8. 2014, 18. 3. 2015 a 29. 5. 2015 obsahují neustále se měnící a rozšiřující tvrzení o údajných vadách zájezdu a pouze dílčím způsobem obsahovaly návrhy na provedení důkazů. Za situace, kdy jednotlivá skutková tvrzení uplatněná žalobkyní ohledně slevy z ceny zájezdu byla žalovanou sporována, bylo namísto procesně žalobkyni poučit postupem dle § 118a o. s. ř.

Podle § 118a odst. 1 a odst. 3 o. s. ř. ukáže-li se v průběhu jednání, že účastník nevylicil všechny rozhodné skutečnosti, nebo že je uvedl neúplně, předseda senátu jej vyzve, aby své tvrzení, doplnil, a poučí jej, o čem má tvrzení doplnit a jaké by byly následky nesplnění této výzvy. Zjistí-li předseda senátu v průběhu jednání, že účastník dosud nenavrhl důkazy potřebné k prokázání svých sporných tvrzení, vyzve jej, aby tyto důkazy označil bez zbytečného odklad, a poučí jej o následcích nesplnění této výzvy.

Žalobkyně ve svých podáních uplatnila nárok na slevu s tvrzením, že zde v průběhu dovolené nebyla spokojena s úrovní poskytovaných služeb ohledně stravy, ubytování, kvality přilehlé mořské pláže, a vztahu zaměstnanců v hotelu k ubytovaným rekreantům. Tyto tvrzené nedostatky však byly popsány pouze v obecné rovině bez bližšího a podrobnějšího vylíčení a časové specifikace. Soud I. stupně, aniž si ujasnil po obsahové stránce, jaké jsou konkrétní tvrzené vady zájezdu, bez bližšího odůvodnění uznal tři z těchto vad (stravovací služby, kvalita pláže a práce delegátky) a výši slevy z ceny zájezdu stanovil volnou úvahou v rozsahu 40 % postupem dle § 136 o. s. ř. Ve svém rozhodnutí ani blíže nerozvedl, na základě jakých důkazů k těmto závěrům dospěl.

S ohledem na skutečnost, že žalobkyně nebyla shora uvedeným postupem poučena o tom, jak má odstranit vady návrhu ohledně slevy z ceny zájezdu, rozhodnutí soudu není přezkoumatelné pro nesrozumitelnost a bylo proto zrušeno dle § 219a odst. 1 písm. b), § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve výroku I. a souvisejícím výroku III. o nákladech řízení.

Jiná je situace u požadavku žalobkyně na náhradu újmy za narušení dovolené. Přestože cestovní smlouva byla uzavřena za účinnosti předchozího občanského zákoníku, tento žalobní požadavek bylo možno projednat za podmínek ustanovení § 2543 občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014 (zákon č. 89/2012 Sb. v platném znění) neboť dle přechodných ustanovení (§ 3078 platného občanského zákoníku) došlo-li

k porušení povinnosti pořadatele nebo cestovní kanceláře přede dnem účinnosti tohoto zákona, použije se § 2543, nebylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona o náhradě škody ještě rozhodnuto.

Tento nárok je uveden v ustanovení § 2543 odst. 1 občanského zákoníku. Při porušení povinnosti, za níž odpovídá, nahradí pořadatel zákazníkovi vedle škody na majetku také újmu za narušení dovolené, zejména byl-li zájezd zmařen nebo podstatně zkrácen. Tento pojem narušení dovolené vyjadřuje ztrátu či podstatné omezení požitku trávení volného času, které nelze bez dalšího ztotožnit s tím, že se v průběhu zájezdu měly vyskytnout vady, opodstatňují slevu z jeho ceny. Příčinou narušení dovolené ve smyslu § 2543 odst. 1 občanského zákoníku v platném znění může být i jiná okolnost, než zmaření nebo podstatné zkrácení, avšak jen taková, která zasáhne do průběhu zájezdu s obdobnou intenzitou s důsledkem ztráty požitků, tzv. radosti z dovolené. Samotné vady zájezdu, které takovou ztrátu požitku z dovolené nezpůsobí, nárok na náhradu nemajetkové újmy za narušení dovolené nezakládají.

S ohledem na dosud provedená skutková zjištění obvodního soudu je nutno souhlasit s právním závěrem obvodního soudu, že nárok na úhrady újmy za narušení dovolené není dán, neboť dosud tvrzené vady zájezdu spočívající v údajně sníženém komfortu žalobkyně ohledně stravování či ubytování či zhoršeného přístupu na pláž, či nedostatečné práce delegátky nejsou způsobilé založit úvahu o okolnostech, jež mohly zmařit či podstatně zájezd zkrátit. Jde navíc o nárok osobní, přičemž žalobkyní požadovaná částka tomu neodpovídá.

Proto odvolací soud postupoval dle § 219 o. s. ř. ve výroku II. ohledně nároku na zaplacení částky 68.000 Kč rozsudek soudu I. stupně této části potvrdil jako věcně správný.

V konečném rozhodnutí obvodní soud neopomine rozhodnout i o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Poučení: Proti potvrzujícímu výroku odvolacího soudu je dovolání přípustné. Lze ho podat do dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu I. stupně za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Proti zrušujícímu výroku rozhodnutí není dovolání přípustné.

V Praze dne 22. února 2017

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Barchánková